

Jediná naděje ve světě bez naděje.

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

My lidé, jsme svojí přirozeností bytosti, které žijí v neustálém očekávání, co přinese budoucnost. Obzvláště, když jsme mladí a stojíme na začátku naší životní cesty, jsme plní naděje a doufáme, že se nám náš život povede a bude naplněný a šťastný. Jak pak jde život dál, tak většina z nás zjistí, že realita je ve většině případů dost jiná. Pojdme se ale podívat na počátek lidských dějin.

Když Adam a Eva vyšli z rukou Stvořitele byli zasazeni do prostoru a toku času. Bůh vše stvořil v šesti dnech a sedmý den oddělil a požehnal. To byl první týden. **Genesis 1:27 a 31** ²⁷Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k obrazu Božímu stvořil jej: jako muže a ženu stvořil je. ³¹Bůh viděl všechno, co učinil, a hle, bylo to velmi dobré! Byl večer a bylo ráno, den šestý.

Genesis 2:1 Tak bylo dokončeno nebe a země s veškerou jejich rozmanitostí.

Před Adamem a Evou byla budoucnost a oni žili v očekávání co jim přinese. Jejich očekávání nebylo zastřeno nějakými obavami, nebo strachem, protože jejich budoucnost byla v rukách laskavého Stvořitele. Bůh jim dal částečné informace o tom, co bude náplní jejich života. Měli v lásce vládnout veškerému stvoření a měli se rozmnožit a naplnit celou zemi.

Genesis 1:26 a 28. ²⁶Tehdy Bůh řekl: „Učiňme člověka k našemu obrazu, podle naší podoby! Ať panují nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobytkem, nade vší zemí i nad veškerou havětí lezoucí po zemi.“ ²⁸A Bůh jim požehnal. Bůh jim řekl: „Plodte a množte se, naplňte zem, podmaňte si ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem i nad každým živočichem lezoucím po zemi.“

Budoucnost pro ně připravil Bůh jako dar a oni jí šli vstříc plni očekávání, jak se bude uskutečňovat. Nevíme jak dlouho žili šťastně v zahradě Eden, ale skutečností je, že zlo vstoupilo do jejich života v zahradě Eden skrze padlého cheruba Lucifera, který jim nabídl v podobě hada alternativní budoucnost, která měla být osvobozena od zdánlivých omezení, která jim Bůh uložil. Měli být jako jejich Stvořitel.

Genesis 3:1-4 ¹Nejchytřejší ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh učinil, byl had. Ten řekl ženě: „Opravdu vám Bůh zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“ ²„Ovoce stromů v zahradě jíst smíme,“ odpověděla žena hadovi. ³„Ale o ovoci stromu uprostřed zahrady Bůh řekl: ‚Nejezte z něj, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete.‘“ ⁴Na to had ženě řekl: „Určitě nezemřete!“ ⁵Bůh ale ví, že jakmile pojíte z toho stromu, otevrou se vám oči a budete jako Bůh: budete znát dobro i zlo.“

Sliby hada v nich probudily novou naději na lepší život. Ovšem to byla lež a je po pádu do hříchu čekala beznadějná budoucnost. Od té doby žije každý člověk s obavami a ve strachu, co ho čeká v budoucnosti. Všichni žijeme, více či méně, v neustálém strachu. Máme strach z nemoci a neštěstí, ze stárání a samoty. Bojíme se o děti a vnoučata. Máme strach z válek, utrpení, bolesti a umírání. To všechno jsou důsledky pádu člověka do hříchu. Toho, že se odvrátil od svého Stvořitele, který jediný je dárce a udržovatelem života.

Bůh ale zasáhl do této situace a ze své milosti nabídl a nabízí všem lidem novou budoucnost a novou naději. Tato nová naděje je založena na Božím zaslíbení, že přijde Spasitel, který přemůže mocnosti zla. Na adresu hada, přesněji - padlého cheruba Lucifera, řekl: **Genesis 3:15** „Rozpoutám také nepřátelství mezi tebou a ženou i mezi tvým a jejím potomkem. On ti rozdrtil hlavu a ty mu rozdrtilš patu.“

Mezi Kristem a satanem panuje, od Luciferovy vzpoury, v nebi proti Bohu válka na život a na smrt. Ten potomek, nebo-li semeno, je Kristus.

List Galatským 3:16 Totéž platí pro: zaslíbení dané Abrahamovi a jeho semeni. Písmo tu neříká v množném čísle: „a semenům,“ ale v jednotném: „a tvému semeni,“ čímž je míněn Kristus.

Morální a duchovní zkorumpovanost lidské rasy, jejíž projevy můžeme jasně vidět v celých dějinách světa a i v nejnovějším válečném konfliktu na Ukrajině nemá obdoby. Jakého zla jsou někteří lidé schopni vůči jiným lidským bytostem se dá vysvětlit jenom tak, že jsou pod totální kontrolou démonických sil. Jinými slovy - jsou ovládáni padlými anděly. To není nic nového. V době před potopou byla situace podobná. Bůh v takové situaci reagoval a reaguje na jedné straně nabídkou naděje a na straně druhé Božími soudy.

Genesis 6:5-9 ⁵Hospodin viděl, jak se na zemi množí lidské zlo a že všechny myšlenky, jež spřádají v srdcích, jsou den co den jen zlé. ⁶Hospodin lítoval, že vůbec učinil člověka, a trápil se v srdci. ⁷Tehdy si řekl: „Člověka, jehož jsem stvořil, smetu z povrchu země a s ním i dobytek, drobnou havěť a nebeské ptactvo! Je mi líto, že jsem je učinil.“ ⁸Noe však u Hospodina našel milost. ⁹Toto je Noemův příběh. Noe byl mezi svými současníky spravedlivý a poctivý člověk. Noe žil s Bohem.

Genesis 6:11-14 ¹¹Země však byla v Božích očích zkažená a plná násilí. ¹²Bůh pohlédl na zemi a hle, byla zkažená! Každý smrtelník na zemi žil zkaženě. ¹³Bůh Noemovi řekl: Se všemi smrtelníky je konec. Země je plná jejich násilí, a tak je zničím i se zemí. ¹⁴Postav si archu z cypřišového dřeva. Archu propleteš rákosím a zevnitř i zvenčí ji vymažeš smolou.

V minulosti byla naděje na záchranu před Božím soudem v Noemově Arše. Platila pro ty, kteří Bohu důvěřovali a přijali nabídku záchranu. Tehdy se zachránil pouze malý zbytek z celého lidstva. Pouze 8 lidí.

Na mnoha místech Starého zákona najdeme často se opakující vzorec chování člověka a jednání Boha s lidmi. Když nastane duchovní a tím i morální úpadek, tak Bůh vyhlásí své soudy a zároveň zaslíbí záchranu těm, kteří Mu důvěřují a vkládají v Něj naději. Určitý vrchol odpadnutí od Pána Boha nastal v dějinách Izraele před vpádem Babyloňanů do jejich země.

Jako příklad si uvedeme **Jeremiáš 4:5-9** ⁵„Oznamte to v Judsku, rozhlase v Jeruzalémě, po celé zemi ať troubí polnice, volejte ze všech sil a říkejte: ‚Shromážděte se! Prchněme do opevněných měst!‘ ⁶Na Sion namířte korouhev: Rychle do bezpečí! Nestůjte! Od severu totiž přivádím neštěstí, strašné ničení. ⁷Lev vyskočil ze své houštiny, hubitel národů vyrazil. Vydal se ze své domoviny, aby tvou zemi zpusťošil. Z tvých měst zbudou pouhé trosky, v nichž nikdo nebydlí. ⁸Proto se oblečte pytle, naříkejte a truchlete: ‚Hospodinův planoucí hněv nás nemine!‘ ⁹Toho dne, praví Hospodin, se zhroutí král i velmoži; kněží budou tehdy zděšeni a proroci hrůzou oněmí.“

A ještě **Amos 9:1-6** ¹Spatřil jsem Pána, jak stojí nad oltářem a říká: ‚Udeř ty sloupy do hlavic, ať se zachvějí základy! Strhni je jim všem na hlavy. Ty, kdo přežijí, mečem pobiji! Neuteče ani jeden z nich, neunikne mi ani jediný! ²I kdyby se zakopali do pekla, má ruka by je odtud vytáhla. Kdyby snad vystoupili do nebe, i odtud strhnu je. ³Kdyby se ukryli na vršku Karmelu, najdu je a odtud přivedu. Kdyby se mi schovali na mořském dně, přikážu hadu, ať je odtud vyštípe. ⁴Kdyby je nepřátelé do zajetí zahnali, přikážu meči, aby je tam vyhubil. Spočinu na nich svým pohledem - avšak ne v dobrém, ale ve zlém! ⁵Panovník, Hospodin zástupů, se dotkne země a ta se roztřeše, všichni její obyvatelé se dají do pláče. Jako Nil se celá rozlije a zase opadne jako ta řeka v Egyptě. ⁶Ten, který si staví v nebi komnaty a svoji klenbu založil na zemi, ten, který přivolává mořské vody a vylévá je na zemi, má jméno Hospodin.

Tyto Boží soudy v podstatě znamenaly konec pro Izrael jako národ. **Ezechiel 37:11** „Synu člověčí,“ řekl mi potom, „tyto kosti jsou celý dům Izraele. Říkají: ‚Naše kosti vyschly, nemáme žádnou naději, jsme ztraceni.‘

Ovšem pán Bůh jim ve své takřka nekonečné milosti dal další naději na spásu a budoucnost.

Jeremiáš 29:11-14 ¹¹Já sám přece vím, jak o vás přemýšlím, praví Hospodin. Mám v úmyslu váš prospěch, a ne neštěstí; chci vám dát budoucnost a naději. ¹²Když budete ke mně volat a přicházet ke mně s modlitbami, já vás vyslyším. ¹³Budete mě hledat a najdete mě, když mě budete hledat celým srdcem. ¹⁴Dám se vám najít, praví Hospodin, a přivedu vás zpět ze zajetí. Shromáždím vás ze všech

národů a ze všech míst, kam jsem vás rozptýlil, praví Hospodin, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás vyhnal pryč.

Satanovy snahy zničit Boží lid, ze kterého se měl narodit Spasitel světa Ježíš Kristus, byly pokaždé překaženy tím, že Bůh zachoval věrný ostatek, skrze který mohl své spásné úmysly uskutečnit. Za těchto okolností byla víra a naděje Božího lidu vystavena velkým zkouškám. Tyto zkoušky vyžadovaly, aby se každý jedinec modlil za záchranu, uzdravení a spásu.

Žalm 33:18-20 ¹⁸Hospodinův zrak patří těm, kdo ho ctí, on hledí na ty, kdo v jeho lásku doufají, ¹⁹aby je vysvobodil od smrti, aby je živil v dobách hladových. ²⁰Naše duše po Hospodinu touží - on je naše pomoc a náš štít!

Žalm 39:7-8 ⁷Jak pouhý stín člověk životem kráčí, marně se trápí, marně hromadí, nevěda ani, kdo to podědí! ⁸Na co bych ještě, Pane můj, spoléhal? Všechna má naděje v tobě spočívá!

Žalm 147:11 Hospodinu se líbí ti, kdo jej ctí, ti, kdo v jeho lásku doufají!

V konečném důsledku jedinou nadějí pro nás, kteří patříme k Božímu lidu, je náš Stvořitel. Obzvlášť v situacích, když trpí nevinní lidé a když se zdá, že nenávisť nepřátel nás přemůže.

Žalm 25:16-21 ¹⁶Smiluj se, prosím, na mě pohlédni, vždyť jsem tak sám, tak ztrápený! ¹⁷Zbav mě soužení, jež v srdci nosím si, vysvobod' mě z mých úzkostí! ¹⁸Hleď na mou bídu, na mé trápení, všechny mé hříchy odpusť mi. ¹⁹Pohleď, jak mnoho je mých nepřátel, jak prudkou nenávisťí nenávidí mě! ²⁰Opatruj mou duši, zachraň mě, k tobě se utíkám, kéž nejsem zahanben! ²¹Poctivost a přímost kéž sťeží mě, vždyť ty, Hospodine, jsi má naděje!

Jobovo utrpení bylo tak strašné, že už viděl jenom smrt. A smrt je konec naděje.

Job 7:1-10 ¹Nemá člověk na zemi jen samou robotu? Den za dnem jak nádeník žije tu. ²Jak otrok touží po stínu, jak nádeník čeká odměnu. ³I mně byly dány měsíce prázdnoty, přiděleny mi byly noci trápení. ⁴Když uléhám, říkám si: „Kdy budu moci vstát“? A noc se táhne a já se převaluji sem a tam až do rána. ⁵Tělo mám červy a strupy pokryté, rány na kůži mám zhnisané. ⁶Jak tkalcovský člunek utekly mé dny a bez naděje skončily. ⁷Pamatuj, Bože, můj život je pouhý vzdech, mé oči už nikdy štěstí nespattí. ⁸Nezahlédne mě oko, které mě vidí teď, rozhlédneš se po mně, a nebudu tu víc. ⁹Jako mijejí mraky a ztrácí se, kdo klesne do hrobu, ten více nevyjde. ¹⁰Domů se už nikdy nevrátí, nikdy se neukáže ve svém obydlí.

Přesto ale i v té nejzoufalejší situaci byl Job schopen uchovat si svoji víru, důvěru a naději v Boha, která přesahuje logiku.

Job 13:15 I kdyby mě zabil, i kdybych neměl naději, své cesty chci před ním obhájit.

Prorok Izaiáš to vyjádřil následovně. **Izaiáš 8:17** Budu očekávat na Hospodina, jenž skryl svou tvář před domem Jákobovým; budu na něj čekat s nadějí.

Takovou naději měli lidé, kteří opravdu důvěřovali Hospodinu v dobách Starého zákona. Tato víra a naděje jim dodávala sílu hledět kupředu do budoucnosti s naprostou důvěrou. Věděli, že jejich osud je v rukách Všemohoucího.

Izaiáš 25:9 V ten den pak řekneš: „Hle, toto je náš Bůh, v něj jsme doufali a on nás zachránil. Toto je Hospodin, v něj jsme doufali; jásejme a radujme se z jeho záchrany“!

Naděje v Boží zákrok do dějin lidstva, který přinese spásu božímu lidu, byla vyjádřena v obětním a kněžském systému Izraelského národa. Bůh ustanovil službu ve Svatyni, aby mohl řešit duchovní

potřeby a problémy svého lidu. Obětní systém byl způsob kterým lidé vyjadřovali Bohu úctu, vděčnost, hledali jeho přítomnost, prosili o odpuštění hříchů a vírou se chápali zaslíbení, že je Bůh vyslyší.

Žalm 65:3-5 ³K tobě, jenž vyslycháš modlitby, přichází veškeré tvorstvo. ⁴Naše hříšné záležitosti nás přemohly, ty nás však zprostitíš přestoupení. ⁵Blahoslavený je ten, koho vyvolíš a komu dovolíš, aby přebýval na tvých nádvořích. Sytíme se dobrem tvého domu, tvého svatého chrámu.

Svatyně byla místem, kde mohl hříšník najít naději, protože jediná naděje Izraele přebývala v chrámu. Boží přítomnost byla s nimi. Mohli Mu vždy důvěřovat, protože vždy splnil, co zaslíbil, pokud i oni dodrželi předpoklady pro požehnání, které Bůh stanovil.

Žalm 24:3-5 ³Kdo vystoupí na Hospodinovu horu? Kdo stane na jeho svatém místě? ⁴Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, kdo nepozvedá svou duši ke klamu a nepřisáhá falešně. ⁵Ten vezme od Hospodina požehnání, přijme spravedlnost od Boha, své spásy.

Lidské hříchy mohli oddělit Izrael od Boha a ponechat je ve stavu naprosté beznaděje. Hřích způsobil zničený vztah ke Stvořiteli. Ten mohl být obnoven pouze tím, že nevinná oběť zemře na místě kajícího se hříšníka.

Leviticus 17:11 Neboť život těla je v krvi a já jsem vám ji dal na oltář k získání smíření pro vás, neboť je to krev, která získává pro člověka smíření.

Každodenní kněžská služba v pozemské Svatyni ujišťovala lidi, že krev prolitá pro usmíření je pro kajícího se hříšníka neustále k dispozici. Tzv. Den smíření, který se odehrával pouze jednou za rok a ve kterém se celý Izrael za asistence Velekněze očišťoval od svých hříchů, byl předzvěstí do budoucnosti pro celé lidstvo. Bůh pomocí soudního přelíčení, které začalo v roce 1844 očistí svět od hříchu tím, že oddělí nekající hříšníky od těch, kteří nabídku spásy podle podmínek, které stanovil Bůh přijali. Ve Svatyni ukazuje Bůh lidem, co učiní skrze Spasitele, který zemřel za naše hříchy a je naším Veleknězem, prostředníkem a přímělcem v probíhajícím soudním přelíčení, které rozhoduje o věčném osudu každého člověka.

O Božím Synu říká **Izaiáš 53:3-7** ³Opovržený a lidmi zavržený, muž bolestí, který znal nemoci, jako někdo, před nímž člověk skryje tvář - všemi opovržený, takže jsme si ho nevážili. ⁴Jenže to byly naše nemoci, které snášel, a naše bolesti, které nesl, a my jsme si o něm mysleli, že je zasažen a ubit Bohem a zkrušen. ⁵Ale on byl proboden za naše přestoupení, zdeptán za naše provinění, na něho dolehla kázeň pro náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni. ⁶My všichni jsme zabloudili jako ovce, jeden každý jsme se obrátili na svou cestu, a Hospodin na něho nechal dopadnout vinu nás všech. ⁷Byl zdrcen, ale pokořil se a neotevřel ústa: jako beránek vedený na porážku a jako ovce před stříhači byl němý, ústa neotevřel.

Naději na novou budoucnost přinášelo poselství proroků poslaných Bohem o soudu, o spáse a o Nové zemi.

Daniel 7:9-10 ⁹Přihlížel jsem, jak byly potom rozloženy trůny a usedl Věkovitý. Roucho měl jako sníh bílé a vlasy jeho hlavy čisté jak vlna, jeho trůn plamen ohně, jeho kola oheň hořící. ¹⁰Proudí a od něho vychází ohnivá řeka. Tisíců na tisíc mu slouží a myriády myriád stojí před ním. Soud zasedl a byly otevřeny knihy.

Izaiáš 65:17-18 ¹⁷Neboť hle, tvořím nová nebesa a novou zemi, dřívější věci nebudou připomínány, ani nepřijdou na mysl. ¹⁸Jen se veselte a jásejte až navěky nad tím, co tvořím, neboť hle, tvořím Jeruzalém plný plesání a jeho lid samé veselí.

Izaiáš 66:22 Neboť tak jako přede mnou zůstávají nová nebesa a nova země, které dělám, je Hospodinův výrok, tak bude zůstávat vaše potomstvo a vaše jméno.

Tato naděje se uskuteční skrze druhý příchod našeho Pána. Vykoupené pak čeká věčný život.

Izaiáš 35:10 Hospodinovi vykoupení se navrátí, přijdou s výskáním na Sijón a věčná radost bude na jejich hlavách. Dojdou veselí a radostí, žal a vzdychání utečou.

Když lidé nemají, nebo ztratili, silnou víru v Boha, tak mají tendenci vzít věci do svých vlastních rukou. To se stalo v případě starozákonního Izraele. Nedůvěřovali Bohu a ze starosti o budoucnost se rozhodli, že chtějí mít lidského krále, stejně jako okolní národy. To Bůh nikdy neplánoval. On chtěl být jejich králem. Varoval je, jaké to bude mít důsledky. Většina králů starého zákona měla svou vlastní představu o budoucnosti. Boží plán je nezajímá. Výsledkem byla později zkáza národa a zajetí v Babylonu. Ovšem božský ideál krále, podle kterého měl král být Božím služebníkem, byl ztělesněn v osobě Davida, který se stal symbolem, nebo předobrazem budoucího Mesiáše.

Ezechiel 34:23-24 ²³A ustanovím nad nimi jednoho pastýře a bude je pást, svého služebníka Davida. On je bude pást, on jim bude pastýřem. ²⁴Já Hospodin jim budu Bohem a můj služebník David bude uprostřed nich knížetem. Já Hospodin jsem promluvil.

Tento pastýř se narodí z linie Abrahama, z kmene Juda. Bude Hospodinův pomazaný a bude sedět na Davidově trůnu. **Izaiáš 9:5-6** ⁵Neboť chlapec se nám narodí, Syn je nám dán, Na jeho rameni spočinulo panství. Dal mu jméno Podivuhodný rádce, mocný Bůh, Věčný Otec, Kníže pokoje. ⁶nebude konce vzrůstu jeho panství a pokoje na Davidově trůnu a nad jeho královstvím, aby ho mohl upevnit a posilnit v právu a spravedlnosti od nynějška až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

Prorok Micheáš předpověděl, že vládce Izraele se narodí v Betlémě. **Micheáš 5:1** A ty Betléme efratský, který jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, kdo bude vládnout nad Izraelem, ten jehož původ je odedávna, ode dnů věčných.

Ježíš, který zemřel za hříchy světa je vítězný Král, který bude nad Božím lidem všech dob vládnout věčně. **Daniel 7:13-14** ¹³V těch nočních vidění jsem přihlížel a hle s oblaky nebes přicházel synu člověka podoben, přiblížil se až k Věkovitému a před něj směl předstoupit. ¹⁴Byla mu dána vláda a čest i království a všichni lidé, národy a jazyky jej budou uctívat. Jeho vláda je vládou věčnou, nepomíjivou, také jeho království, jež nebude zničeno.

Tento Král ale bude také Veleknězem, který vyřeší problém hříchu. Udělá to tak, že dá svůj život pro svůj lid a tím docílí smíření pro ty, kteří Ho milují a následují. Dá jim moc zvítězit nad jejich hříchy a jejich odcizení se Bohu.

Izaiáš 61:1 Duch panovníka Hospodina je na mně, protože mne Hospodin pomazal. Poslal mne přinášet radostnou novinu pokorným, ovázat rány zlomeným v srdci, vyhlásit zajatcům propuštění, vězňům otevření žaláře.

Zjevení 1:5-6 ⁵a od Ježíše Krista, jenž je věrný svědek, ten Prvorozený z mrtvých a vládce králů země. Tomu, který si nás zamiloval, který nás osvobodil od našich hříchů svou vlastní krví ⁶a který nás učinil králi a kněžími svému Bohu a Otci - jemu buď sláva a moc na věky věků. Amen.

Starý zákon končí nadějí na příchod Spasitele. Možná si můžeme představit generace věrných věřících lidí, kteří upínali zrak do budoucnosti a doufali, že možná oni budou tou generací, která zažije první příchod Spasitele. Mezi posledním prorokem Starého zákona - Malachiášem a narozením Ježíše uplynulo přibližně 400 let. Na tuto dobu se Bůh dalo by se říci odmlčel.

Naděje v Novém zákoně.

Když se naplnil čas, tak se narodil ten zaslíbený Mesiáš, to semeno ženy.

Galatským 4:4-5 ⁴Když však přišla plnost času, vyslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, narozeného pod zákonem, ⁵aby vykoupil ty, kdo byli pod zákonem a abychom přijali synovství.

Matouš 1:22-23 ²²To všechno se událo, aby se naplnilo, co bylo řečeno od Pána skrze proroka. ²³Hle, ta panna otěhotní a porodí syna a dají mu jméno Immanuel, což v překladu znamená Bůh s námi.

Jan 20:30-31 ³⁰Ještě mnoho jiných znamení, která nejsou zapsána v této knize, učinil Ježíš před svými učedníky. ³¹Tato však jsou zapsána, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Ježíš se dobrovolně vzdal nebes a stal se obětí tím, že zemřel místo nás. **2. List Korintským 5:21** Toho, který hřích nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

Poté, co zemřel, vystoupil na nebesa a jako Velekněz usilovně pracuje v nebeské Svatyni, aby zachránil co největší počet lidí.

Židům 8:1-2 ¹To podstatné na tom, co je řečeno, je toto: Máme takového velekněze, který usedl po pravici trůnu Majestátu v nebesích, ² je služebníkem svatyně a toho pravého stánku, který postavil Pán, a ne člověk.

Život, služba, smrt, vzkříšení a přímluvná služba Ježíše dávají lidské existenci neuvěřitelný smysl a naději. Společenství věřících, které vzniklo na základě jeho poselství o spáse a lásce Boha k lidské rodině s netrpělivostí očekává a touží po okamžiku, kdy dojde ke skutečnému, reálnému setkání s Božím Synem tváří v tvář při jeho druhém příchodu. Jestli vůbec existuje nějaká opodstatněná naděje pro lidstvo, tak je to skutečnost, že Bůh splnil svůj slib daný Adamovi a Evě, že pošle svého Syna, aby porazil mocnosti zla a vrátil člověku naději na věčný život na Nové zemi.

1. List Petrův 1:3 Požehnaný Bůh a Otec našeho pána Ježíše Krista, který nás podle svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých.

Křesťanská naděje není něco, co by existovalo pouze v lidské mysli, jako nějaký sen. Naopak je realitou. Zatím mimo nás, ale v blízké budoucnosti, jak se naplňují znamení doby, pronikne v plné moci do našeho času a prostoru a radikálně změní současné podmínky a systém v jakém jsou lidé zvyklí žít.

List Koloským 1:5-6 ⁵pro naději, která je pro vás uložena v nebesích. O ní jste slyšeli, již dříve ve slovu pravdy - evangeliu, ⁶jež k vám přišlo.

1. S nadějí se křesťané dívají kupředu na vzkříšení z mrtvých při druhém příchodu Ježíše Krista.

Skutky 24:15 zde mluví Pavel před Felixem o své naději. „A mám naději v Bohu, kterou i oni sami chovají, že jistě nastane vzkříšení spravedlivých i nespravedlivých.“

Ovšem Ježíš byl již vzkříšen a to je zárukou vzkříšení všech ostatních lidí. **Skutky 2:32** Toho Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni jsme toho svědky.

1. List Tesalonickým 4:13-18 ¹³Nechceme vás, bratři, nechávat v nevědomosti o těch, kdo zesnuli, aby jste se nermoutili, jako ti ostatní, kteří nemají naději. ¹⁴Jestliže však věříme, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, tak Bůh také ty, kdo zemřeli skrze Ježíše přivede s ním. ¹⁵Neboť toto vám říkáme slovem Pánovým: my živí, kteří jsme tu ponecháni do příchodu Pána, jistě ne předejdeme ty, kteří zesnuli, ¹⁶protože za zvuku prikazujícího zvolání hlasu archanděla a Boží polnice sám Pán sestoupí z nebe a mrtví v Kristu vstanou nejdříve. ¹⁷Potom my živí, kteří tu budeme ponecháni, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích do vzduchu k setkání s Pánem. A tak už navždy budeme s Pánem. ¹⁸Povzbuzujte se navzájem těmito slovy.

Kristus je Králem vesmíru a slíbil nám, že budeme mít podíl na Jeho slávě. **Zjevení 3:21** Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na můj trůn, jako i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůn.

My se také s očekáváním díváme na nové stvoření. **2. List Korintským 5:17** Proto, je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové.

V blízké budoucnosti bude nové stvoření zjeveno v moci a slávě. **1. List Petřův 1:3-5** ³Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých, ⁴k dědictví nezničitelnému, neposkvřenému a nevadnoucímu, uchovanému v nebesích pro vás, ⁵kteří jste mocí Boží střeženi skrze víru k záchraně, která je připravena, aby byla zjevena v posledním čase.

2. List Petřův 3:13 Podle jeho zaslíbení očekáváme nová nebesa a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.

Zjevení 21:1 A spatřil jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již není.

Naše víra je založena na objektivní realitě v Kristu a v Jeho díle, které pro nás učinil a stále činí. Biblická víra není založena na nějaké utopii lidských snů a zbožných přání. Ale je pevně založena na díle a osobě Božího syna Ježíše Krista. Jeho smrt na kříži a přímluvná služba v nebeské Svatyni vytvořila pro lidskou rasu novou budoucnost. Biblická naděje se neodděluje od reality přítomnosti, ale odvážně se k ní hlásí.

V **1. Listu Korintským 13:13** apoštol Pavel napsal: **Nyní zůstává víra, naděje a láska, tyto tři věci. Ale největší z nich je láska.**

To ale neznamená, že se všechny tři aspekty křesťanského života nemají navzájem doplňovat. V **1. Listu Tesalonickým 1:3** Pavel píše: **máme na paměti váš skutek víry, vaši námahu lásky a vytrvalost naděje našeho Pána Ježíše Krista před naším Bohem a Otcem.**

Naděje směřuje víru do budoucnosti a povzbuzuje ji, aby vydržela přes všechny překážky. Láska zase povzbuzuje k tomu, aby člověk naději neztratil.

Židům 6:10-12 ¹⁰Neboť Bůh není nespravedlivý, takže by zapomněl na vaši práci a lásku, kterou jste projevili jeho jménu, když jste posloužili a ještě sloužíte svatým. ¹¹Toužíme však, aby každý z vás projevoval stejnou horlivost k nabytí plné jistoty naděje, která vytrvá až do konce, ¹²abyste nezlenivěli, ale napodobili ty, kteří jsou skrze víru a trpělivost dědici zaslíbení.

Největším příkladem takového života je ovšem sám Ježíš Kristus, který často mluvil o přicházejícím Božím království, zatím co pečoval a uzdravoval chudé a potřebné. Stejně jako víra a naděje, tak i nesobecká láska, není přirozenou vlastností neobráceného člověka. Je dána do srdce Duchem Svatým těm, kteří chtějí.

Římanům 5:5 A naděje nezahanbuje, neboť Boží láska je vylita v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

Očekávání brzkého návratu Pána Ježíše spojuje v křesťanovi naději a touhu po svatosti.

1. List Janův 3:1-3 ¹Pohleďte, jakou lásku nám Otec dal, abychom byli nazváni Božími dětmi; a také jimi jsme. Proto nás svět nezná, neboť nepoznal jeho. ²Milování, nyní jsme děti Boží; a ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se zjeví, budeme mu podobni, protože ho uvidíme takového jaký je. ³A každý, kdo v něm má tuto naději, očišťuje se, tak jako On je čistý.

Naděje má vliv na současnost, kdy je upřímně věřící člověk Svatým duchem proměňován k podobě Ježíše Krista. I apoštol Petr zdůrazňuje důležitost žít zbožným způsobem života.

2. List Petrův 3:10-12 ¹⁰Pánův den přijde jako zloděj v noci. V něm nebesa s rachotem pomínou, prvky se žářem uvolní a země a její činy budou spáleny. ¹¹když se toto všechno takto rozplyne, jací musíte být ve Svatém způsobu života a zbožnosti vy, ¹²kteří očekáváte a urychlujete příchod Božího dne! ¹³podle jeho zaslíbení očekáváme nová nebesa a novou zemi ve kterých přebývá spravedlnost.

Žijeme v nepřátelsky nastaveném prostředí vůči všemu, co souvisí s Ježíšem Kristem. Každý, kdo následuje Krista pocítí jak proti němu pracují síly zla.

Jan 15:18-19 ¹⁸Jestliže vás svět nenávidí, vězte, že mne nenáviděl dříve než vás. ¹⁹Kdybyste byli ze světa, svět by miloval to, co je jeho. Že však nejste z světa, ale já jsem si vás ze světa vybral, proto vás svět nenávidí.

V Takové situaci je někdy těžké udržet si vytrvalou víru. Avšak Písmo nás vyzývá, abychom byli vytrvalí, řecky hupomone. Toto slovo vyjadřuje myšlenku, zůstat Pánu věrný a udržet si naději, i když se v našem životě setkáváme s pronásledováním, pokušením, utrpením, nepřijetím a posměchem.

Římanům 5:3-5 ³A nejen to, chlubíme se také soužením, neboť víme, že soužení působí vytrvalost, ⁴vytrvalost osvědčenost, a osvědčenost naději. ⁵A naděje nezahanbuje, neboť Boží láska je vylita v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.

2. List Tesalonickým 1:4-10 ⁴I mi sami se tedy vámi chlubíme v církvích Božích pro vaši vytrvalost a víru ve všech vašich pronásledováních a souženích která snášíte. ⁵Je to jistým znamením spravedlivého soudu Božího, abyste byly uznány hodnými Božího království, pro něž také trpíte, ⁶pokud je spravedlivé u Boha to, aby těm, kteří vás sužují odplatil soužením, ⁷a vám, kteří jste v soužení, úlevou spolu s námi, až se zjeví z nebe Pán Ježíš se svými mocnými anděly ⁸a v plameni ohně bude trestat ty, kteří neuznávají Boha, a ty, kteří nejsou poslušni evangelia našeho Pána Ježíše. ⁹Ti ponosou trest, věčnou zkázu v odloučení od Pánovy tváře a od slávy jeho síly, ¹⁰když přijde, aby v onen den byl oslaven ve svých svatých a aby se stal předmětem obdivu ve všech těch, kdo uvěřili, neboť naše svědectví došlo u vás víry.

Beznaděj přináší strach a úzkost. Naděje budovaná na Bohu a jeho zaslíbeních, naopak přináší do života radost.

Římanům 12:9-12 ⁹Láska ať je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, lněte k dobrému. ¹⁰vroucně se navzájem milujte bratrskou láskou, v prokazování úcty předcházejte jeden druhého. ¹¹V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. ¹²V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.

Bohatství a krása křesťanské naděje nás vede k tomu, abychom se o ní podělili s ostatními lidmi. Naděje je univerzální, protože ji potřebují všichni lidé. Na tomto padlém, hříšném světě, kde panuje smrt a beznaděj, jsou lidé, kteří žijí bez Boha ztraceni. Každý člověk je na této zemi poutníkem. Bůh si přeje, abychom se všichni jako zatoulané, ztracené děti k němu vrátili.

Matouš 16:26-27 ²⁶Vždyť co člověku prospěje, získá-li celý svět, ale uškodí své duši? ²⁷Syn člověka má přijít v slávě svého Otce se svými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.

Jediná naděje pro tento svět spočívá ve druhém příchodu Ježíše Krista.

1. List Tesalonickým 4:13-18 ¹³Nechceme vás, bratři, nechávat v nevědomosti o těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti ostatní, kteří nemají naději. ¹⁴Jestliže však věříme, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, tak Bůh také ty, kdo zemřeli skrze Ježíše, přivede s ním. ¹⁵Neboť toto vám říkáme slovem Pánovým: My živí, kteří jsme tu ponecháni do příchodu Pána, jistě nepředejdeme ty, kteří zesnuli, ¹⁶protože za zvuku prikazujícího zvolání, hlasu archanděla a Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe a mrtví v Kristu vstanou nejdříve. ¹⁷Potom my živí, kteří tu budeme ponecháni, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích do vzduchu k setkání s Pánem. A tak už navždy budeme s Pánem. ¹⁸Proto se těmito slovy navzájem povzbuzujete.